

Ks. Tomek Moch
Czuwanie modlitewne przed Zesłaniem Ducha Świętego.
2007, 2008

ŚPIEW: Dziś jest czas by oddać Panu Chwałę.

C: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

W: Amen.

C: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

Czytanie Wprowadzające: (Ez 37,1-14)

Spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia? Odpowiedziałem: Panie Boże, Ty to wiesz. Wtedy rzekł On do mnie: Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: Wyszchłe kości, słuchajcie słowa Pana! Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam dam ducha po to, abyście się stały żywe. Chcę was otoczyć ścięgnami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyli i poznali, że Ja jestem Pan. I prorokowałem, jak mi było polecone, a gdy prorokowałem, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział On do mnie: Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli. Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach - wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: Wyszchły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam - wyrocznia Pana Boga.

C: Drodzy bracia i siostry. Zgromadzeni w Wigilię Zesłania Ducha Świętego, za przykładem Apostołów i uczniów, czuwamy na modlitwie razem z Maryją, Matką Jezusa, oczekując przyścia Ducha Świętego, którego obiecał nam Pan. Będziemy słuchać z otwartymi sercami Słowa Bożego, przypominającego nam o tym, co Bóg uczynił swojemu ludowi.

C: A teraz zaprosimy Maryję - Matkę Kościoła i świętych Apostołów, aby tak jak w Wieczerniku jerozolimskim, tak i tutaj chcieli modlić się z nami i za nami.

Święta Maryjo, - módl się za nami.
Święta Boża Rodzicielko, - módl się za nami.
Święta Panno nad pannami, - módl się za nami.
Matko Kościoła, - módl się za nami.
Święci Michale, Gabrielu i Rafale, - módlcie się za nami.
Wszyscy święci Aniołowie, - módlcie się za nami.
Święci Piotrze i Pawle, - módlcie się za nami.
Święty Andrzeju, - módl się za nami.
Święci Janie i Jakubie, - módlcie się za nami.
Święty Tomasz, - módl się za nami.
Święty Mateuszu, - módl się za nami.
Wszyscy święci Apostołowie, - módlcie się za nami.
Święty Łukasz, - módl się za nami.
Święty Marku, - módl się za nami.
Święty Barnabo, - módl się za nami.
Święta Mario Magdaleno, - módl się za nami.
Wszyscy święci Uczniowie Pańscy, - módlcie się za nami.
Wszyscy nasi Patronowie, - módlcie się za nami.
Chryste, usłysz nas. - Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas. - Chryste, wysłuchaj nas.

C: Panie, niech Pocieszyciel, który pochodzi od Ciebie + oświeci nasze umysły + i zgodnie z obietnicą Twojego Syna doprowadzi je do pełnej prawdy. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen

C: «A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem». Otwórzmy

nasze serca na Słowo Boga, niech Os sam będzie wypełnieniem pragnień i braków jakie w sobie nosimy, a szczególnie niech będzie mocą naszej miłości.

Czytanie z Dziejów Apostolskich: (Dz 2,1-11)

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? - mówili pełni zdumienia i podziwu. Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże.

ŚPIEW: Przybądź Duchu Święty (Sekwencja).

Ewangelia: Zesłanie Ducha Świętego. (J 20,19-23)

Wieczorem w dniu Zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.

Modlitwa o odnowienie Darów Ducha:

C: Rozpoznając w Duchu Świętym źródło naszej mocy, głębie naszej miłości i owocność naszej modlitwy, prosimy Go, aby wzmocnił nas sobą, aby na nowo zapalił w nas charyzmat jaki złożył w sakramentach chrztu i bierzmowania. Prosimy Go, aby dotknął nas i zrodził na nowo.

ŚPIEW: Mocą swą obdarz nas (23).

Komentatorka:

Za chwilę radosny eksultet zachęci nas do błagania o siedem darów Ducha Świętego. Podczas następującej po nim siedmiokrotnej modlitwy każdy z tu obecnych, w wybranym przez siebie momencie, może podczas prośby o dar, którego szczególnie pragnie, niech postara się wrzucić ziarno do kadzielnicy. Znak ten wyrazi naszą gotowość ofiary miłej Bogu i koniecznej dla własnego uświęcenia.

(śpiewa lub powoli czyta)

**Boże Wszechmogący,
Ojcie Pana naszego Jezusa Chrystusa,
Ty odrodziłeś nas przez wodę chrztu świętego, uwolniłeś od grzechu
i zesłałeś na nas Ducha Świętego Pocieszyciela,
udzielając nam Jego pełni w sakramencie bierzmowania.
Odnów w nas Ducha mądrości i rozumu, Ducha rady i męstwa,
Ducha umiejętności i pobożności,
napelnij nas Duchem bojaźni Twojej.
Zaprawdę godne to jest i sprawiedliwe
Ciebie sławić i wielbić, Ciebie wychwalać,
Jedynego prawdziwego Boga, Przyjaciela człowieka,
niewypowiedzianego, niewidzialnego,
nieopisanego, wiecznego, niezmiennego, nieograniczonego poznaniem,
Stwórcę Wszystkiego i wyzwolicia Wszystkich.
Ty wybaczasz nam nasze winy,
uleczyłeś wszystkie nasze choroby,
Ty uwolniłeś nasze życie od zniszczenia
przez Syna Twojego, naszego Pana Jezusa Chrystusa, wielkiego Boga, Zbawiciela,
który jest obrazem Twojej dobroci, Twoim słowem, Bogiem Prawdziwym,
Przedwieczną Mądrością, Życiem, Uświęceniem, Mocą i prawdziwą Światłością,**

która objawiła nam Ducha Świętego, Dobrego Ducha Prawdy, Ducha początku, Światło, Ogień, dar i zadatek przyszłego życia, początek wiecznych dóbr, moc życiodajną, źródło uświęcenia, mocą którego jesteśmy uświęceni i oświeceni i możemy Tobie oddać chwałę, uwielbienie i wieczną sławę, jako Bogu naszemu. Duchu Święty, Ty jak nagły powiew wiatru poruszasz nasze umysły i serca, aby zasluchane w Twój szum zatrzymały się choć na chwilę i uciszyły, powtarzając za Tobą słowa miłości, uwielbienia i dziękczynienia, skruchy i prośby o to, co Ty sam chcesz nam dać. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

AMEN *(można wykonać uroczyście)*

Po każdym komentarzu zachęta do osobistej spontanicznej (równoczesnej) modlitwy o poszczególne dary Ducha Świętego a po niej śpiew. Na zakończenie modlitwą celebransą. Przed kolejnym darem zapalenie jednej świecy na ołtarzu.

C: W modlitwie spontanicznej prośmy Ducha Świętego, by odnowił w nas swoje dary:

Komentatorka:

Dar mądrości "nieprzebrany jest skarbem dla ludzi, a ci, którzy go używają, stają się uczestnikami boskiej przyjaźni". Nie jest wiedzą, jaką daje świat, odkrywa nauka, lecz jest umiejętnością rozwiązywania problemów życiowych; to uznanie własnej niewystarczalności i cierpliwe wsłuchiwanie się i przyjęcie rad, których Bóg udziela na wielorakie sposoby. Prośmy Ducha Świętego o udział w Jego Mądrości.

Po I komentarzu i modlitwie ludu: ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru mądrości, abyśmy umieli należycie rozpoznawać Boga i Jego przymioty, oceniali wszystkie rzeczy w świetle Bożym i pod kątem widzenia celu ostatecznego nas samych i całego świata. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Komentatorka:

Kolejny dar, o który chcemy dziś prosić, to dar rozumu. Dzięki niemu człowiek sądzi o wszystkim w świetle wiary, potrafi właściwie oceniać wypadki w świecie, dostrzega wolę Boga w codziennych doświadczeniach. Wzywajmy Ducha Świętego, by umocnił nas tym darem.

Po II komentarzu i modlitwie ludu: ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udzielaj nam daru rozumu, abyśmy mogli należycie rozumieć prawdy wiary, wnikać w ich sens, oceniać ich piękno i harmonię wewnętrzną i wczuwać się w intencje Kościoła nauczającego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentatorka:

Przez dar rady człowiek w sposób szczególny otwiera się na słuchanie głosu Pana; uzdalnia do podejmowania decyzji, odczytywania i realizacji planów Boga. Wnieśmy nasze wołania do Ducha Świętego, by obdarzył nas tym darem.

Po III komentarzu i modlitwie ludu: ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udzielaj nam daru rady, byśmy umieli nawet w trudnych przypadkach życiowych poznać, co mamy czynić i jakich używać środków, by postępować zgodnie z wolą Bożą, chroniąc się od nierozważnych zamiarów, a kierując się zawsze i wszędzie rozważą. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentatorka:

Kolejnym jest dar męstwa, który pozwala znosić najtrudniejsze doświadczenia i uzdalnia do odważnego wyznania wiary; to przekonanie, że "wszystko mogę w tym, który mnie umacnia". Prośmy Ducha Świętego o siłę do wiernego trwania w Bogu.

Po IV komentarzu i modlitwie ludu: ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru męstwa, abyśmy nim uzbrojeni mieli odwagę pokonywania wszelkich trudności na drodze prowadzącej do zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentatorka:

Dar umiejętności to szczególne usposobienie umysłu, które pozwala człowiekowi uchwycić i przeniknąć głęboki sens zawarty w słowach Jezusa, i kierować się zasadami wiary w postępowaniu. Otwórzmy się na przyjęcie tego daru i prośmy Ducha Świętego, by go nam udzielił.

Po V komentarzu i modlitwie ludu: ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru umiejętności: abyśmy umieli lepiej i pewniej kierować się zasadami wiary w życiu codziennym i mieli należyte

wyczucie w sprawach postępu na drodze życia wewnętrznego, tak obecnie zaniedbanego i niedocenianego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentatorka:

Dar pobożności daje nadprzyrodzone usposobienie, które nakłania człowieka do czynienia dobra, to ufne i radosne zawierzenie Bogu, które budzi w nas pragnienie pełnienia Jego woli; to przekonanie, że tylko gdy Pan jest na pierwszym miejscu życie może być piękne i pełne. Módlmy się do Ducha Świętego, by odnowił w nas dar autentycznej pobożności.

Po VI komentarzu i modlitwie ludu:

ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru pobożności, abyśmy na zawsze zachowali w sercu synowskie usposobienie względem Boga, kochali Go jako najlepszego Ojca i umieli Mu tę miłość okazywać miłując bliźnich i dobrze im czyniąc na każdym kroku. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentatorka:

Dar bojaźni Bożej pozwala człowiekowi odnaleźć właściwą relację do Boga, która nie jest lękiem, czy zastraszeniem lecz pełnym miłości i szacunku oddaniem dziecka Ojcu. Wzywajmy Ducha Świętego, aby odnowił w nas swój dar.

Po VII komentarzu i modlitwie ludu:

ŚPIEW: .Spocznij na nas Duchu Pana. 2x

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru bojaźni Bożej, abyśmy w świętej obawie przed Najwyższym Majestatem Bożym unikali wszystkiego, co obraża ten Majestat. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ŚPIEW: Duchu Święty Przyjdź, działaj pośród nas.

C: Pośród nas pali się Paschał. Zapłonął on w Noc Paschalną, gdyż tam dokonało się zbawienie: miłość odmieniła życie ludzi i narodów. Na zakończenie Okresu Wielkanocnego chcemy jeszcze raz zbliżyć się do tego znaku, aby żar ognia Ducha Świętego rozpałał w nas coraz bardziej pragnienie miłości służebnej. Światło wiary i miłości przyjmujemy bezpośrednio od Chrystusa lub pośrednio od tego, kto pomagał nam w drodze wiary. W taki sposób również zapalimy nasze świece: bezpośrednio od paschału lub od tych, którzy przyczyniali się do wzrostu naszej wiary i miłości.

ŚPIEW: Wzywam Cię.

C: Stojąc z zapalonymi świecami w ręku odnowmy nasze chrzcielne przymierze z Bogiem potwierdzone pieczęcią sakramentu bierzmowania. Pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i zwodniczych obietnic?

W: Wyrzekam się.

C: Czy wierzysz w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, Pana naszego, narodzonego z Dziewicy Maryi, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, którego otrzymałeś w sakramencie bierzmowania, tak jak Apostołowie otrzymali Go w Dzień Pięćdziesiątnicy?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Święty Kościół Powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzę.

C: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. W: Amen.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu:

(pierwsza część animowana, przeplatana chwilami ciszy)

ŚPIEW: O Stworzycielu Duchu Przyjdź

Ewangelia:

W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza. A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

(J 7,37-39)

ŚPIEW: W lekkim powiewie

Różne są w Kościele posługiwania, powołania, działania, różne przejawy pobożności i sposoby wypełniania Bożych zadań. Wspólnota Kościoła bezustannie jednak szuka tego, co łączy wszystkich wierzących. Jedność w wierze zawsze jest najważniejszą drogą odkrywania prawdy o tym, kim jesteśmy w Bożych oczach i co mamy do wykonania w świecie. Wierzymy, że Duch Święty udzielony Kościołowi działa, kiedy pozostajemy w jedności wiary w Chrystusa zmartwychwstałego i w jedności wspólnoty Jego wyznawców. Wszyscy narodził się do wiecznego życia w jednym źródle – w miłości Boga – Ducha Świętego, z którego zaczerpnęliśmy, zanurzeni w kąpieli chrztu i zebrani w jedności przy ołtarzu Eucharystii.

Kim Jest Duch Święty? Tak mówi Pismo Święte:

«Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego» (1 Kor 2,10).

«Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy» (J 16,13);

«A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem» (J 14,26).

« Oto, czego uczyć: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/ nie ma Prawa. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy. » (Ga 5,16.22-23.25).

«Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!» (1 Kor 6,19-20).

«Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego.» (1 Kor 2,9-10).

«Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą. Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. » (Rz 8,26-28).

«Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze! Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale. » (Rz 8,14-17).

« Jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha. » (J 3,5-8)

« Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: "Panem jest Jezus". Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem. » (1 Kor 12,3b-7.12-13)

Panie, Jezu Chryste! Niegdyś w świątyni jerozolimskiej wołałeś do ludu: „*Jeśli kto jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza*”. A powiedziałeś to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Ciebie.

W każdym z nas, obmytym wodą chrztu, powtarza się ten cud, który zapowiedziałeś: wytryska z głębi naszych dusz strumień życia nadprzyrodzonego, którego źródłem jest Duch Święty. To On oświeca nas światłem wiary, budzi nadzieję zmartwychwstania, rozlewa w sercach miłość. Z Jego hojności otrzymujemy siedem darów, których pełnia jest w Tobie. Z Jego łaski pochodzą cnoty i dobre uczynki, które Twój apostoł nazywa owocami Ducha Świętego: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. To Duch Święty uczy nas modlitwy, „*gdy bowiem nie umiemy się modlić tak jak trzeba, sam Duch Święty przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami*”. Cała nasza świętość, nasze osobiste podobieństwo do Ciebie, Chryste, ma źródło w Duchu Świętym.

Stajemy przed Tobą, Panie, Duchu Święty. Stajemy obciążeni wprawdzie ludzkimi grzechami, ale specjalnie zebrani w imię Twoje. Przybądź do nas, pozostań z nami, zechciej przeniknąć nasze serca. Naucz nas, co mamy czynić. Ukaż nam drogę, którą mamy kroczyć. Zdziałaj to, czego mamy dokonać. Ty sam bądź natchnieniem i sprawcą naszych rozstrzygnięć, albowiem Ty sam z Bogiem-Ojcem i Synem masz imię chwalebne. Nie dozwól, abyśmy stali się burzycielami sprawiedliwości, albowiem Ty prawość najbardziej miłujesz. Nie dopuść, by niewiedza pchnęła nas na niewłaściwą drogę, by ugięła nas przychylność lub zdeprawował wzgląd na urzędy czy osoby, ale zjednocz nas ze sobą skutecznie samym darem Twojej łaski, abyśmy stanowili jedno w Tobie i w niczym nie odeszli od prawdy. Zebrani zaś w imię Twoje, z opanowaniem i dobrocią trzymając się we wszystkim sprawiedliwości, żebyśmy teraz w niczym nie byli niezgodni z Tobą, zaś w życiu przyszłym za dobre czyny otrzymali nagrodę wiekuistą.

Inwokacja św. Izydora z Sewilli

Ojcze Nasz:

Osobista Adoracja Jezusa:

«Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna» (J 14,16-17).

Wierzmy, że Duch Święty udzieli nam hojnie swoich darów, dlatego klękając przed Najświętszym Sakramentem, mogę teraz stanąć twarzą w twarz rozmawiać z moim Bogiem, mogę prosić, przepraszać, dziękować, uwielbiać ... jest czas na mój wewnętrzny dialog miłości. Niech Duch Święty, Miłość Ojca i Syna, w tym czasie prowadzi naszą modlitwę.

Każdy może podejść do klęcznika umieszczonego przy ołtarzu i osobiście prosić, uwielbiać, tak jak Duch chce, nie też On będzie sprawca dobrych owoców w nas.

ŚPIEW: Jest jedno ciało

ŚPIEW: Niechaj zstąpi Duch Twój

Śpiew, medytacje biblijne, modlitwa, uwielbienie

Modlitwa o siedem darów Ducha Świętego

Duchu Przenajświętszy, Poczycielu, uświęcający dusze nasze, racz mi udzielić **daru mądrości**, abym poznał i umiłowal prawdę wiekuiatą i nigdy dóbr tego świata nad dobro wieczne nie przekładał.

Daj mi **dar rozumu**, abym poznał, o ile dozwala nieudolność ludzka, prawdy objawione.

Daj mi **dar umiejętności**, abym się przekonał o nicości swojej i wszelkich rzeczy stworzonych; żebym wszystko odnosił do Boga według uczuć Serca Jezusowego, a gardził marnościami tego świata.

Daj mi **dar rady**, abym ostrożnie postępował wśród niebezpieczeństw życia doczesnego i spełniał Wolę Bożą.

Daj mi **dar mocy**, abym przewycięzał pokusy nieprzyjaciela i znosił prześladowania, na które mógłbym być wystawiony.

Daj mi **dar pobożności**, abym się rozmiłował w rozmyślaniu, w modlitwie i w tym wszystkim, co się do służby Bożej odnosi.

Daj mi **dar bojaźni Bożej**, abym pilnie unikał wszystkiego, co by Cię obrazić mogło; abym się bał grzechu więcej niż śmierci, a to jedynie dla miłości Twojej.

Do tych wszystkich darów, o Duchu Święty, dodaj dar pokuty, abym grzechy swoje opłakiwał; i ducha umartwienia, abym zadość uczynił Boskiej sprawiedliwości.

Napełnij, Duchu Święty, serce moje Boską miłością i łaską wytrwałości, abym żył po chrześcijańsku i umarł śmiercią świętobliwą.

Amen.

Błogosławieństwo:

ŚPIEW: Teraz o Panie